

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting om
regeringens proposition till riksdagen med
anledning av vissa vid Internationella arbets-
konferensen antagna konventioner, vilken
proposition innehåller förslag till lag om
godkännande av vissa bestämmelser i den av
Internationella arbetsorganisationen antagna
konventionen nr 88 om arbetsförmedlingens
organisation.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för
Åland av den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt bifall
till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i
kraft inom landskapet Åland, för såvitt i fördraget ingår
bestämmelser som innebär upphävande eller ändring av eller
avvikelse från stadganden i självstyrelselagen. I anseende
härtill och då ovan nämnda konvention nr 88 för Finlands del
gäller bland annat arbetsförmedling, på vilket område
landstinget enligt 13 § 1 mom. 6 punkten självstyrelselagen
har lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras lands-
tingets ställningstagande till ifrågavarande lags ikraft-
trädande i landskapet.

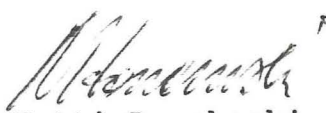
Med bifogande av regeringens proposition, som även
innehåller konventionstexten, föreslås

att Ålands landsting måtte ge sitt
samtycke till att den i propositio-
nen ingående lagen träder i kraft

i landskapet Åland till de delar den
nämnda konventionen innebär avvikelse
från självstyrelselagen, under förut-
sättning att riksdagen godkänner pro-
positionen i oförändrad form.

Helsingfors den 23 december 1988

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Justitieminister Matti Louekoski

**Regeringens proposition till Riksdagen med anledning av
vissa vid Internationella arbetskonferensen antagna konventioner**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Propositionen innehåller förslag om godkännande av följande konventioner som har antagits vid Internationella Arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen.

Konventionen nr 47 från år 1935 förutsätter att principen om 40 timmars arbetsvecka erkänns och tillämpas på ett sådant sätt att arbetstagarens levnadsstandard inte sjunker.

Konventionen nr 88 från år 1948 angående arbetsförmedlingens organisation förpliktar medlemsstaterna att upprätthålla en offentlig och avgiftsfri arbetsförmedling. Det centrala målet för arbetsförmedlingen är att åstadkomma en så bra arbetsmarknadsorganisation som möjligt som en del av ett nationellt program, vars syfte är att trygga full sysselsättning och utveckla produktionsresurserna. Konventionen innehåller dessutom bestämmelser om samverkan mellan företrädare för arbetsgivare och arbetstagare, om arbetsförmedlingens organisation, uppgifter, personal och verksamhetsprinciper.

Konventionen nr 132 från år 1970 om avlönad semester tillämpas på alla arbetstagare

med undantag av sjömän. Arbetstagaren skall för ett års tjänstetid få minst tre veckors avlönad semester. Om tjänstetiden är kortare skall personen få en avlönad semester som är proportionsvis kortare.

Enligt konventionen nr 146 från år 1976 om årlig semester med lön för sjömän skall sjömän ha rätt till en avlönad semester som inte efter en tjänstetid om ett år får vara kortare än 30 dagar. En tjänstetid som är kortare än ett år berättigar till en i motsvarande mån kortare årlig semester med lön.

För den stats del som ratificerar konventionerna träder de i kraft inom 12 månader från den dag då ratifikationen har registrerats. En medlemsstat kan säga upp en konvention som den har ratificerat 10 år efter den dag då konventionen trädde i kraft och därefter vart tionde år.

I propositionen ingår ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen rörande konventionen nr 88. Avsikten är att den föreslagna lagen träder i kraft samtidigt med konventionen.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	2. Konventionen (nr 88) angående arbetsförmedlingens organisation, 1948	7
1. Ärendets beredning	3	2.1. Konventionens innehåll	7
2. Nuläge och konventionernas betydelse	3	2.2. Konventionen i förhållande till lagstiftning i Finland	7
2.1. Konventionen (nr 47) angående 40 timmars arbetsvecka	3	2.3. Utlåtanden	9
2.2. Konventionen (nr 88) angående arbetsförmedlingens organisation	3	3. Konventionen (nr 132) om avlönad semester, 1970	9
2.3. Konventionen (nr 132) om avlönad semester	4	3.1. Konventionens innehåll	9
2.4. Konventionen (nr 146) om årlig semester med lön för sjömän	5	3.2. Konventionsbestämmelserna i förhållande till lagstiftningen i Finland	10
DETALJMOTIVERING	5	3.3. Utlåtanden	11
1. Konventionen (nr 47) angående fyrtiotimmarsveckan, 1935	5	4. Konventionen (nr 146) om årlig semester med lön för sjömän, 1976	11
1.1. Konventionens innehåll	5	4.1. Konventionens innehåll	11
1.2. Konvention i förhållande till lagstiftningen i Finland	5	4.2. Konventionsbestämmelserna i förhållande till lagstiftningen i Finland	12
1.3. Utlåtanden	6	4.3. Utlåtanden	12
		5. Inkraftträdande och uppsägning av konventioner	12
		6. Nödvändighet av riksdagens samtycke	12

ALLMÄN MOTIVERING

1. Ärendets beredning

Finlands ILO-delegation har på det sätt som förutsätts i den av Finland ratificerade konventionen om samråd på trepartsbasis för att främja genomförandet av internationella arbetsnormer (nr 144) utrett möjligheterna att ratificera vissa av internationella arbetskonferensen tidigare antagna konventioner. Riksdagen har tidigare behandlat konventionerna på det sätt som förutsätts i arbetsorganisationen ILO:s grundstadgas 19 artikel och konstaterat att lagstiftningen och nationell praxis inte då motsvarade konventionerna i sådan utsträckning att den hade kunnat ratificeras. ILO-delegationen har med hänvisning till en utredning av dess avtalssektion (ILO-handlingar 1986:1) föreslagit för social- och hälsovårdsministeriet att ministeriet skulle vidta åtgärder för ratificering av de konventioner som avses i denna proposition.

Utlåtanden i detta ärende har dessutom avgetts av justitieministeriet, utrikesministeriet, inrikesministeriet, handels- och industriministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbetskraftsministeriet, sjöfartsstyrelsen, statens arbetsmarknadsverk, Kommunala arbetsmarknadsverket, Affärsarbetsgivarnas Centralförbund AAC, Finlands Skeppsbefälsförbund, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Arbetsgivarnas i Finland Centralförbund, Finlands Tekniska Funktionärsorganisationers Centralförbund FTFC, Finlands Rederiförening, Tjänstemannaorganisationernas Centralförbund TOC, jämställdhetsdelegationen och Ålands Redarförening.

2. Nuläge och konventionernas betydelse

2.1. Konventionen (nr 47) angående 40 timmars arbetsvecka

Konventionen har antagits av Internationella arbetskonferensen år 1935. Den har internatio-

nellt trätt i kraft 23.6.1957. Konventionen har ratificerats av åtta länder. I Norden har konventionen ratificerats av Sverige år 1982 och av Norge år 1979.

Regeringen har år 1937 på det sätt som förutsätts i artikel 19 i ILO:s grundstadga bringat denna konvention till riksdagens kännedom (RP 34/1937 rd.). I regeringens tillkännagivande konstaterades att det inte då var möjligt att ratificera konventionen i Finland. Enligt regeringens uppfattning avvek situationen i Finland från den situation som rådde i utvecklade industriländer och av orsaker som berodde på sysselsättningen eller på rationalisering och mekanisering av produktionen hade utvecklingen inte hunnit så långt som i äldre industriländer. Med beaktande av klimatförhållandena och resornas längd och de svårigheter som härigenom förorsakades industriarbetet ansåg man inte då att det fanns förutsättningar för en allmän förkortning av arbetstiden i industrin till 40 timmar.

Enligt den allmänna lag som reglerar arbetstiden, arbetstidslagen (604/46), är den regelbundna arbetstiden per vecka högst 40 timmar. I vissa fall kan dock arbetstiden vara längre än så. Vid s.k. periodarbete är arbetstiden per vecka inte begränsad. Också i detta fall är den genomsnittliga arbetstiden begränsad till 40 timmar per vecka. Utom genom arbetstidslagen regleras arbetstiden genom många arbetstidslagar som gäller specialbranscher. Likaså innehåller kollektivavtalen bestämmelser om arbetstiden.

2.2. Konvention (nr 88) angående arbetsförmedlingens organisation

Konventionen har antagits vid den Internationella arbetskonferensen år 1948. Internationellt har konventionen trätt i kraft 10.8.1950. Den har ratificerats av 70 länder. Av de nordiska länderna har Norge och Sverige ratificerat konventionen 1949 och Danmark 1972.

Riksdagen har tidigare behandlat konventionen utgående från en regeringsproposition (RP 36/1950 rd.). I regeringens proposition konstaterades att man inte kunde framlägga konventionen för ratificering, eftersom arbetsförmedlingens organisation till stor del byggde på temporära stadganden. Riksdagen konstaterade att konventionen inte i det skedet kunde antas.

Den arbetsförmedlingsorganisation som staten upprätthåller har ordnats genom lagen (77/73) och förordningen (80/73) om distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden. Distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden skall enligt lagen ytterligare sörja för de uppgifter som gäller arbetskraftspolitikens regionala planering, yrkesvägledningen, upprätthållandet av sysselsättningen och ordnandet av sysselsättningsskydd. Landet är för detta ändamål uppdelat i arbetskraftsdistrikt och för den lokala förvaltningen i arbetskraftsbyråer som underlyder distrikten.

Enligt lagen om arbetsförmedling (246/59) bedriver staten arbetsförmedling för att främja en ändamålsenlig placering av arbetskraften i arbete och för att åstadkomma jämvikt på arbetsmarknaden. Arbetsförmedlingen är avgiftsfri och ledningen av och tillsynen över den ankommer på arbetskraftsministeriet.

Enligt förordningen angående verkställighet av lagen om arbetsförmedling (247/59) skall arbetskraftsministeriet särskilt se till att arbetsförmedlingsnätet i ärenden som angår arbetsförmedling står i fortgående kontakt med de organisationer som företräder parterna på arbetsmarknaden. Vid ministeriet finns en delegation för arbetsförmedlingsärenden, som består av företrädare för arbetsgivare och arbetstagare.

Från ingången av år 1988 trädde en ny sysselsättningslag (275/87) i kraft. Syftet med den är att uppnå full sysselsättning genom att främja en stabil utveckling av ekonomin, sysselsättningen och samhället i övrigt. Enligt lagen skall statsrådet årligen uppgöra ett mål-sättningsprogram för skötseln av sysselsättningen under den närmaste tiden.

I lagen om yrkesvägledning (43/60) stadgas om hur yrkesvägledningen skall ordnas och om dess uppgifter.

2.3. Konventionen (nr 132) om avlönad semester

Konventionen har antagits av Internationella arbetskonferensen år 1970. Internationellt har den trätt i kraft 30.6.1973. Konventionen har ratificerats av 17 länder. Av de nordiska länderna har Norge ratificerat konventionen år 1973 och Sverige år 1978.

Riksdagen har behandlat ärendet på det sätt som förutsätts i artikel 19 i ILO:s grundstadga (RP 5/1973 rd.). Man ansåg sig inte i det skedet kunna anta konventionen, eftersom lagstiftningen inte till alla delar motsvarade bestämmelserna i den.

Semestern för arbetstagare i arbetsförhållande bestäms enligt semesterlagen (272/73). Särskilt stadgas om semester för statens tjänstemän och för andra personer som står i offentligträttsligt anställningsförhållande.

Enligt semesterlagen är en arbetstagare berättigad till semester under två vardagar för varje full kvalifikationsmånad och under två och en halv vardag, om arbetsförhållandet har fortgått mer än ett år före utgången av det kvalifikationsår som föregår semesterperioden och enligt vilket semestern bestäms. I semesterlagen stadgas också om sådana frånvarodagar som jämföras med arbetade dagar då semestern bestäms.

Om semesterlön stadgas i semesterlagen, att om lön enligt överenskommelse utgår per vecka eller för en längre tidsperiod, är arbetstagaren berättigad att uppbära denna lön också för semestertiden. Till andra arbetstagare erläggs för semestertiden en lön som motsvarar medeldagslönen. Lön för semestertiden skall utbetalas innan semestern börjar.

Innan tidpunkten för semestern bestäms skall arbetstagaren eller dennes företrädare höras. Semestern skall fortgå utan avbrott. I särskilda fall eller med arbetstagarens samtycke kan den del av semestern som överstiger 12 vardagar dock ges i en eller flera delar. Den del av semestern (s.k. vinterledighet) som överstiger 24 vardagar, kan delas upp endast med arbetstagarens samtycke.

Stadganden som motsvarar dem i semesterlagen gäller också för statens tjänstemän och andra personer som har ett offentligträttsligt anställningsförhållande.

2.4. Konventionen (nr 146) om årlig semester med lön för sjömän

Konventionen har antagits vid Internationella arbetskonferensen i oktober 1976. Internationellt har den trätt i kraft 13.6.1979. I samband med godkännandet av regeringens proposition nr 65/1978 rd. konstaterade riksdagen att konventionen inte då kunde antas, eftersom lagstiftningen inte till alla delar uppfyllde de krav som uppställdes i konventionen.

Konventionen har ratificerats av 10 länder. Av de nordiska länderna har Sverige ratificerat konventionen år 1978.

Enligt semesterlagen för sjömän (433/84) har arbetstagaren rätt till semester under 2 1/6 vardag för varje full kvalifikationsmånad, eller

om arbetsförhållandet har fortgått över ett år till 2 1/2 vardag för varje full kvalifikationsmånad.

I lagen finns dessutom stadganden om de dagar som trots frånvaro räknas som dagar som berättigar till semester samt om beviljande av semester. Finländsk eller i Finland bosatt arbetstagare får inte ges semester annanstans än i finländsk hamn. Regeln är att semestern skall fortgå utan avbrott. Innan tidpunkten för semestern bestäms skall arbetstagaren eller dennes företrädare beredas tillfälle att framföra sin åsikt i saken.

Semesterlönen som skall motsvara medelinkomsten för personen i fråga skall betalas innan semestern eller en del därav börjar.

DETALJMOTIVERING

1. Konventionen (nr 47) angående fyrtyotimmarsveckan, 1935

1.1. Konventionens innehåll

Varje medlemsstat som ratificerar denna konvention förklarar sig godkänna principen om fyrtyotimmarsveckan, tillämpad på sådant sätt, att den inte medför en sänkning av arbetstagarnas levnadsnivå. Medlemsstaten förklarar sig också understöda sådana åtgärder som anses ägnade att leda till detta mål (artikel 1). Konventionen förpliktar dock inte direkt till en tillämpning av 40 timmars arbetstid inom en bestämd bransch, om inte detta följer av en annan ratificerad konvention för branschen.

I konventionens 2—7 artiklar finns konventionens slutbestämmelser. Ratificeringen av konventionen kan sägas upp efter varje tioårsperiod.

1.2. Konventionen i förhållande till lagstiftningen i Finland

Konventionen förplikt medlemsstaten att uppställa som mål att en 40 timmars arbetsvecka genomförs inom alla arbetsområden.

I Finland har arbetstiden både genom lagstiftning och kollektivavtal fortlöpande förkortats så, att den lagstadgade arbetstiden för närvarande beroende på bransch varierar mellan 37,25 timmar och 45 timmar.

Allmän lag i fråga om arbetstid är arbetstidslagen (604/46). Enligt lagen är den regelbundna arbetstiden högst 40 timmar i veckan. I vissa arbeten är det enligt lagen möjligt att ordna arbetstiden som periodarbete så, att den under en två veckors period är högst 80 timmar och under en tre veckors period högst 120 timmar.

Arbetstiden har ytterligare reglerats genom följande författningar:

— förordningen om tillämpning av arbetstidslagen på statens tjänstemän (472/68),

— förordningen om arbetstidslagens tillämpning på kommunala tjänsteinnehavare (782/75),

— lagen om arbetstid för gårdskarlar (284/70), regelbunden arbetstid i genomsnitt 40/44 timmar i veckan,

— lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor (400/78), regelbunden arbetstid högst 40 timmar i veckan,

— lagen om skydd för unga arbetstagare (669/67), arbetstiden för en arbetstagare under 15 år högst 36 timmar i veckan,

— lagen om arbetstiden inom lantbruket (31/79), regelbunden arbetstid 45/50 timmar i veckan, vid husdjursskötsel dock 56 timmar i veckan,

— lagen om arbetstid på fartyg i inrikestrafik (248/82), regelbunden arbetstid högst 40 timmar i veckan,

— lagen om hushållsarbetstagares arbetsförhållande (951/77), regelbunden arbetstid sammanlagt högst 90 timmar under en två veckors period,

— sjöarbetstidslagen (296/76), regelbunden arbetstid högst 8 timmar i dygnet och högst 40 timmar i veckan,

— lagen om arbetet i bagerier (302/61),

— lagen om minuthandeln och vissa arbetsrörelers affärstid (435/69), som dock i högre grad gäller affärernas öppethållningstid än den direkta arbetstiden.

Enligt ett förslag av den arbetsgrupp för lantbrukets arbetstider, som har utarbetat en ny lag om arbetstiden inom lantbruket och som lämnade sitt betänkande våren 1987, skulle arbetstiden i arbeten som lyder under denna lags tillämpningsområde förkortas så, att den regelbundna arbetstiden skulle vara högst 8 timmar i dygnet i stället för nuvarande 9 timmar och 40 timmar i veckan i stället för nuvarande 45. I samband med reformen har man för avsikt att upphäva 2 § 1 mom. 1 punkten i lagen om skydd för unga arbetstagare (699/67), varvid lagen i fråga utan begränsningar skulle komma att gälla arbete inom lantbruket.

Inom alla arbetsområden har en arbetsvecka om 40 timmar inte ännu genomfört i Finland. Vissa grupper av arbetstagare står utanför arbetstidsregleringen.

Enligt 1 § 2 mom. arbetstidslagen och endel speciallagar om arbetstid kommer t.ex. följande arbeten att stå utanför tillämpningsområdet för stadgandena, fastän de skulle utföras i ett arbetsförhållande: familjemedlemmars arbete under vissa förutsättningar, arbete som arbetstagaren utför hemma och skogsarbete till vissa delar samt arbetet med transport och flottning av trävaror till vissa delar. Utanför den lagstiftning som gäller arbetstiden blir också det arbete som en person i ledande ställning utför.

Arbetstiden har genom lagstiftning och kollektivavtal fortlöpande förkortats i enlighet med bestämmelserna i avtal. Genom kollektivavtal har man inom vissa branscher kommit

överens om en kortare arbetstid än den som stadgas i lag.

Det är dock inte alltid möjligt och inte heller ändamålsenligt att alltid ordna arbetstiden så, att den regelbundna arbetstiden varje kalendervecka alltid är högst just 40 timmar. Stadgandena om arbetstid tillåter i många fall att man ordnar arbetstiden så, att arbetstiden per vecka under bestämda perioder utjämnas så att den i genomsnitt motsvarar den nämnda maximitiden. Ett exempel på detta är det ovan nämnda periodarbetet. Ett sådant arbetstidsarrangemang liksom vissa individuella arbetstidsarrangemang med utjämningsperioder måste anses uppfylla de krav som har uppställts i konventionen.

Principen för den maximiarbetstid per vecka som upptas i konventionen är godkänd i Finlands arbetstidslagstiftning och i kollektivavtal och den har också i praktiken genomförts så, att den genomsnittliga regelbundna arbetstiden per vecka inom de flesta branscher är högst 40 timmar, i många fall på grundval av kollektivavtal t.o.m. lägre än så. Man kan således anse att det finns förutsättningar för en ratificering av konventionen. Eftersom konventionen förutsätter ett erkännande av principen om den nämnda maximiarbetstiden per vecka, men inte i sig förutsätter konkreta åtgärder för ordnandet av arbetstiden, så kan inte heller den omständigheten att nämnda princip inte har genomförts inom alla branscher anses som ett hinder för en ratificering av konventionen.

En ratificering av konventionen förutsätter ingen ändring av lagstiftningen eller av nuvarande praxis.

1.3. Utlåtanden

Finlands ILO-delegation har behandlat ärendet och förordar en ratificering av konventionen. Statens arbetsmarknadsverk, Kommunala arbetsmarknadsverket, Arbetsgivarnas i Finland Centralförbund och Affärsarbetsgivarnas Centralförbund anser det dock onödigt att ratificera avtalet.

2. Konventionen (nr 88) angående arbetsförmedlingens organisation, 1948

2.1. Konventionens innehåll

Konventionen innehåller bestämmelser om hur arbetsförmedlingen skall ordnas, om målsättning, organisation, samarbete mellan arbetsmarknadsparterna, arbetsförmedlingens uppgifter, personal och verksamhetsprinciper.

Konventionen förpliktigar den stat som har ratificerat den att upprätthålla ett offentligt och avgiftsfritt arbetsförmedlingssystem. Organiserandet av arbetsförmedlingen skall vara en del av den nationella politiken. Syftet är att uppnå och upprätthålla full sysselsättning samt utveckla produktionsresurserna (artikel 1).

Ordnandet av arbetsförmedlingen skall bygga på en regional organisation under ledning av en central myndighet (artikel 2).

Konventionen förutsätter att lämpliga åtgärder vidtas för att skapa rådgivande organ för samverkan mellan representanter för arbetsgivare och arbetstagare både då man organiserar arbetsförmedlingen och i dess verksamhet och då man utvecklar arbetsförmedlingspolitiken. Dessa arrangemang skall vidtas både på nationell och regional nivå. Arbetsgivare och arbetstagare skall beaktas lika. Om den allmänna arbetsförmedlingspolitiken skall man rådgöra med representanter för arbetsgivare och arbetstagare (artikel 4 och 5).

Arbetsförmedlingen skall organiseras så, att den säkerställer en effektiv rekrytering av arbetstagare och deras placering i arbete.

Arbetstagarna skall i detta syfte för det första hjälpas att finna lämpligt arbete och arbetsgivarna att finna lämpliga arbetstagare. De arbetssökandes yrkeskvalifikationer, erfarenhet och andra sådana omständigheter skall utredas och vid behov skall de få hjälp med yrkesvägledning och utbildning samt omskolning. Hos arbetsgivarna skall inhämtas upplysningar om lediga arbetsplatser, för arbetet meriferade skall hänvisas till lediga anställningar, placering i arbete av de arbetssökande skall ordnas också de olika verksamhetskontoren emellan och nödvändiga åtgärder skall vidtas för att underlätta byte av yrke.

För det andra skall lämpliga åtgärder vidtas för att främja arbetskraftens rörlighet, likaså för att underlätta överflyttning av arbetskraft

från ett land till ett annat, om länderna i fråga sinsemellan avtalar om detta.

Ytterligare skall myndigheterna, vid behov i samarbete med arbetstagar- och arbetsgivarorganisationerna, samla in uppgifter om läget på arbetsmarknaden och dess utveckling i hela landet och inom olika branscher och hålla sådana uppgifter tillgängliga, samarbeta med dem som ansvarar för arbetslöshetsskyddet och vid behov delta i planläggning som gynnsamt påverka sysselsättningsläget (artikel 6).

Arbetsförmedlingsorganisationen skall i tillräcklig utsträckning beakta olika kategorier av befolkningen, t.ex. de handikappades behov och utveckla yrkesvägledningen speciellt för unga personer (artikel 7 och 8).

Arbetsförmedlingens personal skall vara oberoende och kvalificerad. Personalen skall få behövlig utbildning för sina uppgifter. Berörda myndigheter skall fastställa personalens behörighetsvillkor (artikel 9).

Arbetsförmedlingen och övriga myndigheter samt arbetsmarknadsparterna skall samarbeta för att främja utnyttjandet av arbetsförmedlingen. De berörda myndigheterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att organisera ett effektivt samarbete mellan den offentliga arbetsförmedlingen och den privata arbetsförmedling som inte eftersträvar vinst (artikel 10 och 11).

I konventionen ingår bestämmelser om att en medlemsstat kan låta bli att tillämpa konventionen i fråga om en del av statens område samt specialbestämmelser för områden som avses i artikel 35 i ILO:s grundstadga (artikel 12 och 14).

I konventionen ingår bestämmelser om ratificeringen och registreringen av den samt om ikraftträdandet.

2.2. Konventionen i förhållande till lagstiftning i Finland

Det område konventionen gäller berörs framför allt av följande stadganden:

Lagen om distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden (77/73), förordningen om distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden (80/73), lagen om arbetsförmedling (246/59), förordningen angående verkställighet av lagen om arbetsförmedling (247/59), förordningen om främjande av arbetskraftens rörlighet (949/71), lagen om erläggande av

bidrag för särboende (90/70) samt lagen om sysselsättning (275/87).

Konventionen förpliktar staten att upprätthålla ett offentligt arbetsförmedlingssystem med distriktsorganisationer. Arbetsförmedlingspersonalens kompetens måste ägnas uppmärksamhet

Enligt lagen om distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden ankommer det på distrikts- och lokalförvaltningen av arbetskraftsärenden att underställd arbetskraftsministeriet ta hand om den regionala skötseln av arbetskraftsärendena. På arbetskraftsförvaltningen ankommer den regionala planeringen av arbetskraftspolitiken, arbetsförmedlingen, yrkesvägledningen, användningen av arbetskraft i offentliga arbeten samt upprätthållande av sysselsättningen. Om behörighetsvillkoren för tjänster och befattningar inom arbetskraftsförvaltningen stadgas i förordningen om distrikts- och regionalförvaltningen av arbetskraftsärenden.

Enligt konventionen skall målet för arbetsförmedlingen vara att upprätthålla full sysselsättning och utveckla produktionsresurserna. Arbetsförmedlingen skall svara mot det ekonomiska livets och befolkningens behov. Arbetskraftens rörlighet skall underlättas. Arbetsförmedlingen skall vara avgiftsfri.

Enligt lagen om arbetsförmedling bedriver staten arbetsförmedling för att främja en så effektiv och ändamålsenlig placering av arbetskraften som möjligt och för att uppnå jämvikt på arbetsmarknaden. Ledningen av och tillsynen över arbetsförmedlingen ankommer på arbetskraftsministeriet. Enligt lagen har arbetsförmedlingen som uppgift att effektivt betjäna arbetsmarknaden så, att arbetsgivaren till den erbjudna arbetsplatsen får den lämpligaste tillgängliga arbetstagaren och arbetssökanden det arbete som han är bäst lämpad att utföra. Den av staten bedrivna arbetsförmedlingen är avgiftsfri. Lagen innehåller stadganden, enligt vilka till den som är arbetslös eller som hotas av arbetslöshet kan betalas ersättning av statens medel för de kostnader som bytet av boningsort medför, om personen på anvisning av arbetskraftsmyndigheten flyttar eller temporärt övergår till ett arbete utanför sin boningsort.

Konventionen förutsätter ett nära samarbete mellan de myndigheter som sköter arbetsförmedlingsärenden och arbetsmarknadsparterna. Enligt förordningen angående verkställighet av

lagen om arbetsförmedling skall arbetskraftsministeriet se till att de myndigheter som ansvarar för arbetsförmedlingen när det gäller arbetsförmedlingsfrågor står i ständig kontakt med de organisationer som företräder arbetsmarknadsparterna. Vid ministeriet finns en av statsrådet tillsatt delegation för arbetsförmedlingsärenden, till vilken skall höra representanter för arbetsgivare och arbetstagare. Delegationen övervakar arbetsförmedlingsnätets funktion och gör framställningar i frågor som gäller organiserandet av arbetsförmedlingen.

Syftet med den nya sysselsättningslagen är att ordna möjlighet för medborgarna i Finland att arbeta och målet är att uppnå full sysselsättning. För att uppnå detta syfte skall staten främja en stabil och regionalt balanserad utveckling inom ekonomin och sysselsättningen och i samhället i övrigt, samt främja en hög och jämn efterfrågan på arbetskraft genom ekonomiskpolitiska och andra medel. Staten skall dessutom främja en yrkesmässig och regional sammanräkning av efterfrågan och tillgången på arbetskraft.

För arbetskraftspolitiken bör den inverkan som ändringar i fråga om arbetskraft och arbetsmarknad har på arbetslöshet och sysselsättning utredas.

Statsrådet skall årligen utarbeta ett målsättningsprogram för skötseln av sysselsättningen under den närmaste tiden. Programmet skall bl.a. klargöra de åtgärder som behövs för att utveckla arbetskraftsservicen, förebygga ungdoms- och långtidsarbetslöshet, främja sysselsättningen av begränsat arbetsföra och minska de regionala skillnaderna i arbetslösheten.

Enligt lagen skall staten i syfte att trygga medborgarnas placering i arbete och främja arbetsgivarnas tillgång på arbetskraft anordna arbetskraftsservice, nämligen: arbetsförmedling, yrkesvägledning, anordnande av utkomstskydd vid flyttning, lokaliseringsrådgivning, handledning till sysselsättning på eget initiativ, informationsservice och specialtjänster för handikappade.

Dessutom ingår i lagen stadganden som gäller frågan om hur sysselsättningsanslagen i statsbudgeten skall anvisas staten, kommunerna och andra samfund samt om statens och kommunernas skyldigheter att anordna arbete och utbildning.

Enligt lagen om yrkesvägledning skall staten bedriva yrkesvägledning i syfte att bistå den enskilde att avgöra frågor som har samband

med hans yrkesval och förkovran inom yrket. Ledningen av och tillsynen över yrkesvägledningen ankommer på arbetskraftsministeriet.

2.3. Utlåtanden

Finlands ILO-delegation har behandlat frågan och förordar en ratificering av konventionen. Också de övriga avgivarna av utlåtanden konstaterar, att lagstiftning och praxis i Finland motsvarar bestämmelserna i konventionen, som alltså kan ratificeras.

3. Konventionen (nr 132) om avlönad semester, 1970

3.1. Konventionens innehåll

Enligt konventionen (artikel 1) skall bestämmelserna i konventionen ges verkan genom nationell lagstiftning eller kollektivavtal, skiljedomar, domstolsavgöranden eller lagstadgade metoder för fastställande av löner.

Enligt artikel 2 i konventionen är den tillämplig på alla arbetstagare med undantag av sjömän.

Varje person på vilken konventionen är tillämplig skall ha rätt till en årlig avlönad semester av stipulerad minimilängd. För en tjänstetid om ett år får inte semestern vara kortare än tre veckor (artikel 3).

Om en persons tjänstetid under ett år har varit kortare än vad som enligt artikel 3 krävs för den fulla semesterrätten, skall han för det nämnda året ha rätt till avlönad semester som är proportionell mot längden av hans tjänstetid under året. Begreppet kvalifikationsår som avses i konventionen skall avse ett kalenderår eller varje annan period av samma längd, som bestäms av den behöriga myndigheten eller geno annan bestämmelse (artikel 4).

Konventionens 5 artikel innehåller bestämmelser om möjligheten att kräva en minsta tjänstetid som förutsättning för årlig avlönad semester och för beräkning av den tjänstetid som berättigar till semester. Artikeln innehåller dessutom bestämmelser om, att viss frånvaro som arbetstagaren inte råår över skall räknas som arbetad tid.

Enligt konventionens 6 artikel räknas inte allmänna traditionella helgdagar in i den minsta årliga semestern. Dessutom bestäms, att

perioder av arbetsoförmåga som beror på arbetstagarens sjukdom eller på en olyckshändelse inte får räknas in i den minsta årliga semestern som avses i det allmänna avtalet under betingelser som har bestämts av myndigheten i fråga eller fastställts genom andra ändamålsenliga metoder.

För den semestertid som avses i konventionen skall betalas minst den normala eller genomsnittliga lönen. Lönen skall betalas till arbetstagaren före semestern om inte annat har bestämts i avtal (artikel 7). Om uppdelning av semester har bestämts, att en del av semestern skall bestå av åtminstone två oavbrutna arbetsveckor (artikel 8).

Enligt konventionen skall semestern som regel hållas senast inom 18 månader efter utgången av det år då semesterrätten har intjänats (artikel 9).

Arbetsgivaren skall höra arbetstagaren eller dennes representant då tiden för semestern bestäms om inte särskilda stadganden finns om semestertidpunkten eller den har överenskomits genom kollektivavtal. När tidpunkten för semestern bestäms skall man också beakta de krav arbetet ställer och de möjligheter till vila och rekreation som står arbetstagaren till buds (artikel 10).

I konventionens 11 artikel ingår bestämmelser om semester när ett anställningsförhållande upphör.

Konventionen förutsätter att man inte genom avtal kan göra undantag från rätten till minsta årliga semester (artikel 12) och att man på ett ändamålsenligt sätt skall utarbeta specialstadganden för det fall att arbetstagaren under sin semester ägnar sig åt förvärvsarbete som strider mot ändamålet med semestern (artikel 13).

Artikel 14 gäller övervakning av stadgandena, och i artiklarna 15—24 ingår bestämmelser om eventuella reservationer, om ratificering av konventionen och registrering av ratifikationen och sedvanliga slutbestämmelser om uppsägning. Enligt artikel 15 skall varje medlemsstat i sin ratifikation angiva, om den antager förpliktelserna i denna konvention bara beträffande arbetstagarna i andra sektorer av näringslivet än jordbruk eller också beträffande arbetstagarna inom jordbruket. Meningen är, att Finland ratificerar konventionen också beträffande jordbruket.

3.2. Konventionsbestämmelserna i förhållande till lagstiftningen i Finland

Bestämmelserna i konventionen motsvaras i Finland av stadganden i semesterlagen (272/73), förordningen om semester för statens tjänstemän (92/73) och förordningen om semester och semesterersättning för vissa personer i offentligträttsligt tjänstgöringsförhållande (693/73). Semesterlagen tillämpas också på anställda i en kommuns eller ett annat offentligt samfunds tjänst i enlighet med lagen om semester i vissa fall för innehavare av tjänst eller befattning, anställd i kommun eller annat offentligt samfunds tjänst (111/39). Semesterregleringen berör, på det sätt som konventionens 2 artikel förutsätter, alla de personer som i Finland är anställda hos någon annan och som de ovan nämnda lagarna tillämpas på.

Enligt semesterlagens 3 § har varje arbetstagar vars arbetsförhållande har varat minst ett år när kvalifikationsåret utgår, rätt till semester i 2,5 vardagar för varje full kvalifikationsmånad. Bestämmelserna i 2 § förordningen om semester för statens tjänstemän samt i 2 § 1 mom. 2 punkten förordningen om semester och semesterersättning för vissa personer i offentligträttsligt tjänstgöringsförhållande till staten motsvarar stadgandena om minimisemester i semesterlagen.

För en tjänstetid om ett år är den minsta semestern enligt lagstiftningen i Finland således 30 dagar. Detta överstiger den i konventionen förutsatta minsta semestern om tre veckor.

Enligt 3 § semesterlagen har en arbetstagar på samma sätt som enligt förutsättningarna i artikel 4 i konventionen rätt att få semester under 2 vardagar för varje full kvalifikationsmånad, om arbetsförhållandet har varat kortare tid än ett år. Motsvarande stadganden finns i förordningarna om semester för statens tjänstemän och semester för vissa personer i offentligträttsligt tjänstgöringsförhållande till staten.

I semesterlagen och i förordningen om semester och semesterersättning för vissa personer i offentligträttsligt tjänstgöringsförhållande till staten avses med kvalifikationsår den tidsperiod om 12 månader som slutar vid utgången av den mars månad som föregår semesterperioden. Som full kvalifikationsmånad anses enligt semesterlagen en sådan kalendermånad, under vilken arbetstagaren har varit minst 14 dagar i arbete. Om arbetstagaren enligt avtal arbetar så få dagar att det inte för hans del blir sådana

kalendermånader eller om bara en del av dem är sådana, räknas som full kvalifikationsmånad också sådana månader, då arbetstagaren har varit i arbete minst 35 timmar.

Artikel 5 i konventionen innehåller bestämmelser om viss frånvaro som skall räknas som arbetad tid. I de ovan nämnda stadgandena om semester har särskilt stadgats om sådana frånvarodagar, som beaktas som arbetade dagar då semesterns längd fastställs. Sådana är bl.a. frånvaro i samband med sjukdom, olyckshändelser och havandeskap.

Stadganden som motsvarar bestämmelserna om heldagar i konventionens 6 artikel ingår både i semesterlagen och i förordningarna om semester för dem som står i anställningsförhållande till staten. Likaså stadgas i 5 § semesterlagen om hur och på vilka villkor en arbetstagar semester eller en del av den kan skjutas upp när det är fråga om arbetstagarens sjukdom, barnsöd eller arbetsoförmåga på grund av en olyckshändelse. I författningarna om semester för tjänstemän ingår bestämmelser av motsvarande slag.

Konventionens 7 artikel förutsätter att normal lön betalas innan semestern börjar. Enligt 8 § semesterlagen skall semesterlönen betalas innan semestern börjar. Enligt stadgandena om semester för tjänstemän skall semesterlönen betalas på de vanliga utbetalningsdagarna.

Enligt 5 § semesterlagen skall semestern primärt fortgå utan avbrott. Den del av semestern som överstiger 12 vardagar är det dock möjligt att dela upp. Enligt stadgandena om semester för tjänstemän får inte semestern utan samtycke av den det gäller utan vägande skäl ges i fler än två delar. Stadgandena går längre än kraven i konventionens 8 artikel.

Artikel 9 i konventionen bestämmer tidpunkten för semester. Semesterlagens 4 § innehåller bestämmelser om den semesterperiod under vilken semestern skall ges. Den s.k. "vintersemestern" skall dock ges under loppet av det kalenderår då det kvalifikationsår som berättigar till semester utgår eller följande år före semesterperioden. Stadgandena om semester för statens tjänstemän och för dem som står i ett offentligträttsligt tjänstgöringsförhållande till staten innehåller bestämmelser av motsvarande slag.

Artikel 10 i konventionen förutsätter att arbetstagaren skall höras i fråga om tidpunkten för semestern. Enligt 4 § semesterlagen skall arbetsgivaren ge arbetstagaren eller en

företrädare för honom tillfälle att uttala sig om tidpunkten för semestern.

Semesterlagens 10 § innehåller bestämmelser om att arbetstagaren har rätt att i stället för semester få en semesterersättning, om han då arbetsförhållandet uppgör har varit i arbete minst 14 dagar eller minst 35 timmar. Stadgandena om semester för tjänstemän innehåller bestämmelser om betalande av semesterersättning. Stadgandena motsvarar artikel 11 i konventionen.

Konventionen förutsätter att man inte kan avtala om förmåner som är sämre än de som ingår i konventionen. Semesterlagens 16 § säger att bestämmelserna i stadgandena om semester är tvingande i fråga om minsta semester. Endast genom kollektivavtal kan man i vissa fall avtala på ett sätt som avviker från lagen.

Ett stadgande som motsvarar artikel 13 i konventionen ingår i semesterlagens 14 §. Enligt stadgandet får inte arbetsgivaren hålla en arbetstagare i arbete under en semester som denne har rätt till och arbetstagaren får inte under sin semester mot ersättning utföra arbete. För tjänstemännens del förutsätter skötandet av annat än huvudsysslan tillstånd till bisyssla. Detta gäller också arbete som utförs under semestern.

Konventionens 14 artikel bestämmer om hur stadgandena skall övervakas. Arbetarskyddsmyndigheterna skall övervaka att semesterlagen följs. Enligt stadgandena om semester för tjänstemän har en person som anser att han inte har beviljats de semesterförmåner som stadgandena förutsätter rätt att söka ändring hos den myndighet som beviljar semestern. I beslut som denna myndighet fattar i frågan får ändring sökas i den ordning som stadgas om ändringssökande i förvaltningsärenden.

3.3. Utlåtanden

Finlands ILO-delegation har behandlat ärendet och förordar att konventionen antas.

Av den som har avgett utlåtanden anser Kommunala arbetsmarknadsverket att konventionen inte borde ratificeras.

4. Konventionen (nr 146) om årlig semester med lön för sjömän, 1976

4.1. Konventionens innehåll

Genom en konvention, som gäller årlig semester med lön för sjömän, revideras konventionen (nr 91) angående semester med bibehållen lön för sjömän (reviderad), som antogs 1949. Vid utarbetande av den nya konventionen har man beaktat bestämmelserna i konventionen (nr 132) om avlönad semester (reviderad) som antogs 1970.

Bestämmelserna i konventionen skall ges verkan genom nationell lagstiftning, om de inte ges verkan på något annat sätt som överensstämmer med nationell praxis och anses lämpligt med tanke på nationella förhållanden (artikel 1).

Konventionen gäller för alla i konventionen avsedda personer som är anställda som sjömän. Det är möjligt att ur tillämpningen av konventionen utesluta vissa särskilt fastställda grupper av arbetstagare (artikel 2).

Varje sjöman som avses i konventionen skall ha rätt till en årlig avlönad semester. Semesterns minimilängd skall vara fastställd. Semestern får dock inte för en tjänstetid om ett år vara kortare än 30 kalenderdagar (artikel 3). Om en sjöman har varit anställd kortare tid än ett år, har han rätt till avlönad semester under en i motsvarande mån kortare tid (artikel 4).

Myndigheterna i varje land skall bestämma på vilket sätt den till avlönad semester berättigande tjänstetiden beräknas. I den minsta årliga semestern skall dock inte inräknas t.ex. allmänna helgdagar och sedvanliga fridagar i flaggstaten och inte heller perioder av ledighet på grund av den anställdas sjukdom, olyckshändelse, havandeskap eller barnsbörd och inte heller kompensationsledighet (artikel 5 och 6).

För den semestertid som avses i konventionen skall till sjömannen betalas minst en så stor lön som erlades till honom före semestern. Om sjömannen lämnar sin tjänst eller avskedas innan han har hållit semester, skall likaså semesterlön betalas.

Den avlönade semestern skall fortgå utan avbrott. Myndigheten i fråga kan tillåta att den avlönade semestern delas upp eller att den sammanslås med följande års semester. Med tillstånd av den berörda myndigheten kan ock-

så i undantagsfall semestern ersätts i pengar (artikel 7 och 8).

Ingen sjöman kan utan eget medgivande vara skyldig att ta ut sin semester på annan ort än där han har anställts, om inte annat är bestämt i lagstiftningen eller kollektivavtalet. Om sjömannen måste ta ut sin semester på en annan ort än där han har anställts, skall hans eventuella resekostnader ersättas (artikel 10).

Varje överenskommelse i syfte att avstå från rätten till semester eller att lämna semestern outtagen är ogiltig (artikel 11).

4.2. Konventionsbestämmelserna i förhållande till lagstiftningen i Finland

Om de i konventionen behandlade frågorna stadgas i semesterlagen för sjömän (433/84). Då semesterlagen för sjömän bereddes har bestämmelserna i ILO-konventionen beaktats. Författningarna om semester för sjömän har på det sätt som utreds i regeringens proposition 65/1978 rd. konstaterats motsvara konventionen med angående semesternas minsta längd. I 2 § i den nya semesterlagen för sjömän som trädde i kraft den 1 oktober 1984 stadgas på följande sätt om semesternas längd: arbetstägare har rätt att åtnjuta semester under 2 1/6 vardag för varje full kvalifikationsmånad. Den minsta längden av semestern enligt lagen motsvarar den i konventionens 3 artikel förutsatta minimilängden. Enligt konventionen är semesternas minsta längd 30 kalenderdagar för en tjänstetid om ett år.

4.3. Utlåtanden

Finlands ILO-delegation har behandlat frågan och, liksom också de övriga som har avgett utlåtande, förordar delegationen att konventionen ratificeras.

5. Ikraftträdande och uppsägning av konventioner

De konventioner som avses förslaget träder i kraft för den stats del som ratificerar dem 12 månader efter den dag då ratifikationen av konventionen har registrerats.

Avsikten är att lagen om godkännande av konventionen nr 88 bringas i kraft genom en förordning samtidigt som konventionen.

En medlemsstat som har ratificerat konventionen kan säga upp den 10 år efter den dag, då konventionen har trätt i kraft. Därefter kan konventionen sägas upp under en tid av ett år efter utgången av varje 10-årsperiod.

6. Nödvändigheten av riksdagens samtycke

Konventionen nr 88 innehåller bestämmelser, som med beaktande av stadgandena i 11 och 13 §§ självstyrelselagen för Åland (670/51) hör under landstingets lagstiftningsbehörighet i landskapet. Om bringande i kraft av konventionen skall sålunda stadgas genom en lag, för vilken enligt 11 § 1 mom. 19 punkten självstyrelselagen skall skaffas landstingets godkännande.

Med stöd av vad som har anförts ovan och i enlighet med 33 § regeringsformen och 69 § riksdagsordningen föreslås

att Riksdagen antar Internationella arbetsorganisationens konvention nr 47 om förkortande av arbetstiden till 40 timmar i veckan, som antogs vid Internationella arbetskonferensen i Geneve den 22 juni 1935,

att Riksdagen antar Internationella arbetsorganisationens konvention nr 88 om arbetsförmedlingens organisation, som antogs vid Internationella arbetskonferensen i San Francisco den 9 juli 1948,

att Riksdagen antar Internationella arbetsorganisationens konvention nr 132 om avlönad semester, som antogs vid Internationella arbetskonferensen i Geneve den 24 juni 1970,

att Riksdagen antar Internationella arbetsorganisationens konvention nr 146 om årlig avlönad semester för sjömän, som antogs vid Internationella arbetskonferensen i Geneve den 29 oktober 1976.

Eftersom konvention nr 88 innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande förslag:

L a g

om godkännande av vissa bestämmelser i den av Internationella arbetsorganisationen antagna konventionen nr 88 om arbetsförmedlingens organisation

I enlighet med riksdagens beslut stadgas

1 §

Bestämmelserna i Internationella arbetsorganisationens konvention nr 88 om arbetsförmedlingens organisation, antagen vid Internationella arbetskonferensen i San Francisco den 9 juli 1948, är till den del de berör lagstiftning i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som fastställs genom förordning.

Helsingfors den 18 november 1988

Republikens President

Minister

(Översättning)

KONVENTION**(N:o 47) angående arbetstidens förkortning till fyrtio timmar i veckan**

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens,

som samlats i Genève den 4 juni 1935 till sitt nittonde sammanträde, och beaktat:

att frågan om arbetstidens förkortning utgör det sjätte ärendet på dagordningen för sammanträdet;

att arbetslösheten tagit sådan omfattning och erhållit sådan varaktighet, att det för närvarande i världen finnas många miljoner arbetare, utsatta för elände och umbäranden, för vilket tillstånd de icke själva bära ansvaret och varifrån de rättvisligen kunna göra anspråk på att bli befriade;

att det är önskvärt, att arbetarna såvitt möjligt beredas tillfälle få del av de förmåner, som härflyta ur den snabba, tekniska utveckling vilken kännetecknar den moderna industrien;

att det, i enlighet med resolutioner, som antagits av internationella arbetskonferensen vid dess adertonde och nittonde sammanträden, är oundgängligt att göra en ansträngning för att i möjligaste mån förkorta arbetstiden inom alla slag av sysselsättning;

antager denna, den 22 juni 1935 efterföljande förslag till konvention, som skall betecknas "Konvention angående fyrtiotimmarsveckan, 1935".

Artikel 1

Varje medlemsstat av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention förklarar sig gilla:

a) principen om fyrtiotimmarsveckan, tillämpad på sådant sätt att den icke medför sänkning av arbetarnas levnadsnivå;

b) vidtagande eller främjande av åtgärder, som kunna anses ägnade att leda till detta mål;

CONVENTION**(No 47) Concerning the reduction of hours of work to forty a week.**

The General Conference of the International Labour Organisation

Having met at Geneva in its Nineteenth Session on 4 June 1935,

Considering that the question of the reduction of hours of work is the sixth item on the agenda of the Session;

Considering that unemployment has become so widespread and long continued that there are at the present time many millions of workers throughout the world suffering hardship and privation for which they are not themselves responsible and from which they are justly entitled to be relieved;

Considering that it is desirable that workers should as far as practicable be enabled to share in the benefits of the rapid technical progress which is a characteristic of modern industry; and

Considering that in pursuance of the Resolutions adopted by the Eighteenth and Nineteenth Sessions of the International Labour Conference it is necessary that a continuous effort should be made to reduce hours of work in all forms of employment to such extent as is possible; adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-five the following Convention, which may be cited as the Forty-Hour Week Convention, 1935:

Article 1

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention declares its approval of—

(a) the principle of a forty-hour week applied in such a manner that the standard of living is not reduced in consequence; and

(b) the taking or facilitating of such measures as may be judged appropriate to secure this end;

och förbinder sig att, i enlighet med detaljföreskrifter, som må kunna meddelas i särskilda konventioner, vilka ratificeras av nämnda medlemsstat, tillämpa nämnda princip på olika slag av sysselsättning.

Artikel 2

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 2

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemsstater av internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemsstaters ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat tolv månader från den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 4

Så snart ratifikationerna för två medlemsstater av internationella arbetsorganisationen registrerats, skall Internationella arbetsbyråns generaldirektör därom notificera alla medlemsstaterna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem registreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemsstater av organisationen.

Artikel 5

1. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom en skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör och av honom registreras. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlemsstat, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående stycke nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iaktta-

and undertakes to apply this principle to classes of employment in accordance with the detailed provisions to be prescribed by such separate Conventions as are ratified by that Member.

Article 2

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 3

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 4

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for

gande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 6

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall internationella arbetsbyråns styrelse förelägga generalkonferensen en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision helt eller delvis.

Artikel 7

1. I fall konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision helt eller delvis av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat:

a) skall en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, oberoende av vad i artikel 5 här ovan stadgats;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikel 8

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 6

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 7

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 5 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 8

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

(Översättning)

KONVENTION (nr 88)

angående arbetsförmedlingens organisation

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till San Francisco och där samlats den 17 juni 1948 till sitt trettioförsta sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag angående arbetsförmedlingens organisation, vilken fråga inbegripes under den fjärde punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna den nionde dagen i juli månad år 1948 följande konvention, vilken skall benämnas "konvention angående arbetsförmedlingen, 1948":

Artikel 1

1. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, för vilken denna konvention är gällande, skall upprätthålla eller övervaka en avgiftsfri offentlig arbetsförmedling.

2. Arbetsförmedlingens huvuduppgift skall vara att, där så är erforderligt i samverkan med andra, dylik verksamhet utövande offentliga och enskilda institutioner, åvägabringa bästa möjliga organisation av arbetsmarknaden såsom en integrerande del av en nationell plan för att uppnå och vidmakthålla full sysselsättning samt utveckla och utnyttja produktionsresurserna.

Artikel 2

Arbetsförmedlingen skall bestå av ett landsomfattande system av arbetsförmedlingsbyråer underledning av en central myndighet.

Artikel 3

1. I systemet av arbetsförmedlingsorgan skola ingå lokala och, där så är ändamålsenligt, regionala organ, i tillräckligt antal för att betjäna skilda delar av landet och lämpligt belägna för arbetsgivare och arbetare.

CONVENTION (No. 88)

Concerning the organisation of the employment service

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at San Francisco by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-first Session on 17 June 1948, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the organisation of the employment service, which is included in the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this ninth day of July of the year one thousand nine hundred and fortyeight the following Convention, which may be cited as the Employment Service Convention, 1948:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain or ensure the maintenance of a free public employment service.

2. The essential duty of the employment service shall be to ensure, in co-operation where necessary with other public and private bodies concerned, the best possible organisation of the employment market as an integral part of the national programme for the achievement and maintenance of full employment and the development and use of productive resources.

Article 2

The employment service shall consist of a national system of employment offices under the direction of a national authority.

Article 3

1. The system shall comprise a network of local and, where appropriate, regional offices, sufficient in number to serve each geographical area of the country and conveniently located for employers and workers.

2. Organisationen skall

- a) göras till föremål för en allmän omprövning
 - i) vid avsevärd förändring i näringslivets och den arbetande befolkningens fördelning och
 - ii) då vederbörande myndighet finner sådan omprövning önskvärd för att tillgodogöra sig erfarenhet, som förvärvats under en försöksvis bedriven verksamhet; och
- b) överses närhelst omprövningen giver vid handen, att så är påkallat.

Artikel 4

1. Lämpliga anordningar skola vidtagas för att genom rådgivande nämnder trygga samverkan med representanter för arbetsgivare och arbetare vid arbetsförmedlingens organiserande och verksamhet samt vid arbetsförmedlingspolitikens fortsatta utveckling.

2. Dessa anordningar skola innefatta en eller flera nationella rådgivande nämnder och, där så befinnes erforderligt, även regionala och lokala sådana.

3. Arbetsgivarnas och arbetarnas representanter i sagda nämnder skola utses till lika antal efter samråd med de representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationerna, där sådana finnas.

Artikel 5

De allmänna riktlinjerna för arbetsförmedlingens verksamhet i vad angår hänvisning av arbetare till lediga anställningar skola utformas efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas representanter genom de i artikel 4 omnämnda rådgivande nämnderna.

Artikel 6

Arbetsförmedlingen skall vara så anordnad, att den säkerställer en effektiv rekrytering och arbetsanskaffning och skall i detta syfte

- a) hjälpa arbetare att finna lämplig sysselsättning och arbetsgivare att finna lämpliga arbetare och särskilt enligt för landet i dess helhet avpassade bestämmelser
- i) registrera arbetssökande, tillika med deras yrkeskvalifikationer, erfarenhet och önskemål, utvärdera önskad sysselsättning, bedöma om så är erforderligt deras fysiska lämplighet och yr-

2. The organisation of the network shall (a) be reviewed

- (i) whenever significant changes occur in the distribution of economic activity and of the working population, and
- (ii) whenever the competent authority considers a review desirable to assess the experience gained during a period of experimental operation; and

(b) be revised whenever such review shows revision to be necessary.

Article 4

1. Suitable arrangements shall be made through advisory committees for the co-operation of representatives of employers and workers in the organisation and operation of the employment service and in the development of employment service policy.

2. These arrangements shall provide for one or more national advisory committees and where necessary for regional and local committees.

3. The representatives of employers and workers on these committees shall be appointed in equal numbers after consultation with representative organisations of employers and workers, where such organisations exist.

Article 5

The general policy of the employment service in regard to referral of workers to available employment shall be developed after consultation of representatives of employers and workers through the advisory committees provided for in Article 4.

Article 6

The employment service shall be so organised as to ensure effective recruitment and placement, and for this purpose shall—

- (a) assist workers to find suitable employment and assist employers to find suitable workers, and more particularly shall, in accordance with rules framed on a national basis—
 - (i) register applicants for employment, take note of their occupational qualifications, experience and desires, interview them for employment, evaluate if necessary their physical

kesskicklighet samt, där så påkallas, förhjälpa dem till erhållande av yrkesvägledning, yrkesutbildning eller omskolning,

- ii) från arbetsgivarna inhämta detaljerade upplysningar om lediga anställningar, som anmälts till förmedlingen av dem, och om de krav, som ställs på den sökta arbetskraften,
- iii) till lediga anställningar hänvisa platsökande med erforderlig yrkesskicklighet och lämpliga fysiska förutsättningar,
- iv) åvägabringa samarbete i fråga om platssökande och lediga platser de olika arbetsförmedlingskontoren emellan, då de arbetssökande icke kunna erhålla lämplig anställning eller lediga platser icke kunna besättas med lämplig sökande genom det först anlitade kontoret eller då så i övrigt synes påkallat;

b) vidtaga lämpliga åtgärder för att

- i) främja yrkesrörligheten i syfte att anpassa tillgången på arbetskraft efter sysselsättningsmöjligheterna inom olika yrken,
- ii) främja den geografiska rörligheten i syfte att underlätta arbetskraftens överflyttning till områden med lämpliga sysselsättningsmöjligheter,
- iii) främja temporär överflyttning av arbetare från ett område till ett annat och såmedelst undanröja tillfällig lokal brist på överensstämmelse mellan tillgång och efterfrågan på arbetskraft,
- iv) främja sådan överflyttning av arbetskraft från ett land till ett annat, vilken må ha vunnit vederbörande regeringars godkännande;

c) insamla och bearbeta, om så erfordras i samverkan med andra myndigheter ävensom företagsledningar och fackliga organisationer, så fullständiga upplysningar som möjligt beträffande läget på arbetsmarknaden och dess sannolika utveckling såväl inom landet i dess helhet som inom olika industrier, yrken och geografiskt avgränsade områden samt regelbundet och skyndsamt hålla sådana upplysningar tillgängliga för offentliga myndigheter, vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer samt allmänheten;

and vocational capacity, and assist them where appropriate to obtain vocational guidance or vocational training or retraining,

- (ii) obtain from employers precise information on vacancies notified by them to the service and the requirements to be met by the workers whom they are seeking,
- (iii) refer to available employment applicants with suitable skills and physical capacity,
- (iv) refer applicants and vacancies from one employment office to another, in cases in which the applicants cannot be suitably placed or the vacancies suitably filled by the original office or in which other circumstances warrant such action;

(b) take appropriate measures to—

- (i) facilitate occupational mobility with a view to adjusting the supply of labour to employment opportunities in the various occupations,
- (ii) facilitate occupational mobility with a view to assisting the movement of workers to areas with suitable employment opportunities,
- (iii) facilitate temporary transfers of workers from one area to another as a means of meeting temporary local maladjustments in the supply of or the demand for workers,
- (iv) facilitate any movement of workers from one country to another which may have been approved by the governments concerned;

(c) collect and analyse, in co-operation where appropriate with other authorities and with management and trade unions, the fullest available information on the situation of the employment market and its probable evolution, both in the country as a whole and in the different industries, occupations and areas, and make such information available systematically and promptly to the public authorities, the employers' and workers' organisations concerned, and the general public;

d) medverka vid administrationen av arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetshjälp samt andra åtgärder för bistånd åt arbetslösa; även som

e) i den mån så är erforderligt bistå andra offentliga och enskilda institutioner vid social och ekonomisk planläggning, avsedd att trygga ett gynnsamt sysselsättningsläge.

Artikel 7

Åtgärder skola vidtagas

a) för att inom de olika arbetsförmedlingskontoren underlätta specialisering efter skilda yrken och näringsgrenar, exempelvis jordbruket och andra verksamhetsgrenar, där en dylik specialisering kan vara till gagn, och

b) för att på tillfredsställande sätt tillgodose särskilda kategorier av arbetssökande, t.ex. partiellt arbetsföra.

Artikel 8

Särskilda för ungdomens behov avsedda anordningar skola vidtagas och vidare utbyggas inom ramen för arbetsförmedlings- och yrkesvägledningsverksamheten.

Artikel 9

1. Arbetsförmedlingens personal skall bestå av tjänstemän i allmän tjänst med sådan ställning och sådana arbetsvillkor, att de äro oberoende av politiska förändringar och obehöriga inflytelser samt, med beaktande av organisationens behov, tillförsäkrade stabila anställningsförhållanden.

2. Med förbehåll för sådana villkor för anställning i allmän tjänst, som må vara föreskrivna i lag eller författning, skall arbetsförmedlingens personal rekryteras med uteslutande hänsyn till dess kvalifikationer för fullgörande av densamma anförtrordade uppgifter.

3. Sådana kvalifikationer skola styrkas, på sätt vederbörande myndighet bestämmer.

4. Arbetsförmedlingens personal skall erhålla erforderlig utbildning för föreliggande arbetsuppgifter.

Artikel 10

Arbetsförmedlingen och, där så finnes lämpligt, övriga offentliga myndigheter skola, i samverkan med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer och andra institutioner, vidtaga

(d) co-operate in the administration of unemployment insurance and assistance and of other measures for the relief of the unemployed; and

(e) assist, as necessary, other public and private bodies in social and economic planning calculated to ensure a favourable employment situation.

Article 7

Measures shall be taken—

(a) to facilitate within the various employment offices specialisation by occupations and by industries, such as agriculture and any other branch of activity in which such specialisation may be useful; and

(b) to meet adequately the needs of particular categories of applicants for employment, such as disabled persons.

Article 8

Special arrangements for juveniles shall be initiated and developed within the framework of the employment and vocational guidance services.

Article 9

1. The staff of the employment service shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are independent of changes of government and of improper external influences and, subject to the needs of the service, are assured of stability of employment.

2. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, the staff of the employment service shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

3. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

4. The staff of the employment service shall be adequately trained for the performance of their duties.

Article 10

The employment service and other public authorities where appropriate shall, in co-operation with employers' and workers' organisations and other interested bodies, take

alla åtgärder för att arbetsgivare och arbetare skola i full utsträckning frivilligt anlita arbetsförmedlingen.

Artikel 11

Vederbörande myndigheter skola vidtaga erforderliga åtgärder för att uppnå effektiv samverkan mellan den offentliga arbetsförmedlingen och privata arbetsförmedlingsbyråer, vilka drivas utan vinstsyfte.

Artikel 12

1. Då en medlems territorium omfattar stora områden, varest, på grund av gles befolkning eller områdets utvecklingsstadium, vederbörande myndighet anser det ogörligt att genomföra bestämmelserna i denna konvention, må myndigheten i fråga utesluta dessa områden från tillämpningen av konventionen, antingen helt eller beträffande de särskilda företag eller systerställningar som den prövar erforderligt.

2. Varje medlem skall vid avgivandet av sin första årsredogörelse angående tillämpningen av denna konvention enligt artikel 22 av Internationella arbetsorganisationens stadga angiva de områden, i fråga om vilka medlemmen avser att tillämpa bestämmelserna i förevarande artikel ävensom skälen härför. Ingen medlem må därefter med åberopande av bestämmelserna i denna artikel medgiva undantag i fråga om andra områden än de sålunda angivna.

3. Varje medlem, som tillämpat bestämmelserna i förevarande artikel, skall i sina följande årsredogörelser lämna uppgift om de områden, i fråga om vilka den avstår från rätten att tillämpa undantagsbestämmelserna.

Artikel 13

1. Med avseende på sådana områden som omfattas i artikel 35 av Internationella arbetsorganisationens stadga i dess lydelse enligt akt av år 1946 angående ändringar i nämnda stadga, med undantag för de i mom. 4 och 5 av berörda ändrade artikel avsedda områdena, skall varje medlem av organisationen, vilken ratificerar denna konvention, snarast möjligt efter ratifikationen tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör en förklaring, som anger

all possible measures to encourage full use of employment service facilities by employers and workers on a voluntary basis.

Article 11

The competent authorities shall take the necessary measures to secure effective co-operation between the public employment service and private employment agencies not conducted with a view to profit.

Article 12

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

Article 13

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said Article as so amended, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office as soon as possible after ratification a declaration stating—

a) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att utan förbehåll tillämpa bestämmelserna i konventionen;

b) de områden, med avseende å vilka medlemmen förbinder sig att tillämpa konventionens bestämmelser med vissa jämkningar samt innebörden av dessa jämkningar;

c) de områden, med avseende å vilka konventionen icke kan tillämpas samt skälen här för;

d) de områden, med avseende å vilka medlemmen avhåller sig från att fatta beslut.

2. De i mom. 1 a) och b) av denna artikel omnämnda förbindelserna skola anses som en integrerande del av ratifikationen och träda i kraft på samma sätt.

3. Medlem må genom görnyad förklaring helt eller delvis återkalla förbehåll som inrymts i dess ursprungliga förklaring enligt mom. 1 b, c) och d) av denna artikel.

4. Medlem må, under den tidrymd, då förevarande konvention enligt bestämmelserna i artikel 17 kan uppsägas, tillställa generaldirektören ny förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till de avsedda områdena.

Artikel 14

1. Då de frågor, som behandlas i denna konvention, falla inom kompetensen för ett utanför moderlandet beläget områdes egna myndigheter, kan den medlem, som är ansvarig för ifrågavarande områdes internationella förbindelser, i samförstånd med områdets egen regering, till Internationella arbetsbyråns generaldirektör insända förklaring, i vilken de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas på ifrågavarande områdes vägnar.

2. Förklaring, innebärande att de i denna konvention intagna förpliktelserna godtagas, må tillställas Internationella arbetsbyråns generaldirektör

a) av två eller flera medlemmar av organisationen med avseende å område, som står under deras gemensamma överhöghet;

b) av envar internationell myndighet med avseende å område, för vars förvaltning den jämlikt Förenta Nationernas stadga eller alla andra för detta område gällande bestämmelser är ansvarig.

(a) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;

(b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;

(c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

(d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 17, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 14

1. Where the subject matter of this Convention is within the self-governing powers of any non-metropolitan territory, the Member responsible for the international relations of that territory may, in agreement with the government of the territory, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration accepting on behalf of the territory the obligations of this Convention.

2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office—

(a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or

(b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Förklaringar, som delgivits Internationella arbetsbyråns generaldirektör i enlighet med de föregående momenten av denna artikel, skola angiva, huruvida konventionens bestämmelser skola tillämpas inom vederbörande område utan förbehåll eller med vissa jämkningar. Därest i förklaringen angives, att konventionens bestämmelser skola tillämpas med vissa jämkningar, skall förklaringen innehålla närmare uppgifter rörande dessa.

4. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må genom senare förklaring helt eller delvis avstå från rätten att åberopa varje i en tidigare förklaring angiven jämkning.

5. Vederbörande medlem, medlemmar eller internationella myndighet må under den tidrymd, då denna konvention enligt bestämmelserna i artikel 17 kan uppsägas, tillställa Internationella arbetsbyråns generaldirektör förklaring, som i varje annat avseende ändrar lydelsen av tidigare avgiven förklaring och klargör läget med hänsyn till ifrågavarande konventions tillämpning.

Artikel 15

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 16

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 17

1. Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the preceding paragraphs of this Article shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 17, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Article 15

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 16

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 17

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående moment nämnda tioårsperioden gör bruk av den i denna artikel stadgade uppsägningsrätten, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter, med iakttagande av de i denna artikel föreskrivna villkoren, uppsäga konventionen vid utgången av varje följande tioårsperiod.

Artikel 18

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. Då generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, har han att fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag, då konventionen träder i kraft.

Artikel 19

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall, för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga, lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation, förklaring och uppsägning, som av honom registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 20

Vid utgången av varje tidrymd av tio år, räknat från denna konventions ikraftträdande, skall Internationella arbetsbyråns styrelse förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och taga under övervägande, huruvida anledning föreligger att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 21

1. Därest konferensen skulle antaga en ny konvention, innebärande revision, helt eller delvis, av förevarande konvention, och den nya konventionen icke föreskriver annat,

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 19

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 20

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 21

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

a) skall en medlems ratifikation av den nya, reviderande konventionen, för såvitt denna trätt i kraft, *ipso jure* medföra omedelbar uppsägning av förevarande konvention, utan hinder av vad i artikel 17 här ovan stadgas;

b) skall från den dag, då den nya, reviderade konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbliva gällande till form och innehåll för de medlemmar, som ratificerat densamma och icke ratificera den nya, reviderade konventionen.

Artikla 22

De engelska och franska texterna till denna konvention skall ha lika vitsord

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 22

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

(Översättning)

KONVENTION (Nr 132)**om avlönad semester
(reviderad 1970)**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 3 juni 1970 till sitt femtiofjärde sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag rörande semester med lön, vilken fråga utgör den fjärde punkten på sammanträdets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skall taga form av en internationell konvention, antager denna dag den 24 juni år 1970 följande konvention, som benämnes Konvention om avlönad semester (reviderad 1970).

Artikel 1

Bestämmelserna i denna konvention skall, i den mån de icke ges verkan genom kollektivavtal, skiljedomar, domstolsavgöranden, lagstadgade metoder för fastställande av löner eller på sådant annat med nationell praxis överensstämmande sätt, som är tillämpligt med hänsyn till förhållandena i landet, ges verkan genom nationell lagstiftning.

Artikel 2

1. Denna konvention är tillämplig på alla arbetstagare med undantag av sjömän.

2. I den mån det är nödvändigt kan åtgärder vidtagas genom den myndighet som är behörig eller de metoder som är tillämpliga i ett land, efter hörande av berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer där sådana finns, för att från tillämpningen av denna konvention utesluta begränsade kategorier av anställda, vilkas anställning ger upphov till särskilda problem av betydande vikt i anslutning till konventionens tillämpning eller till legislativa och konstitutionella frågor.

CONVENTION (No. 132)**concerning Annual Holidays with
Pay (Revised 1970)**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-fourth Session on 3 June 1970, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to holidays with pay, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and seventy the following Convention, which may be cited as the Holidays with Pay Convention (Revised), 1970:

Article 1

The provisions of this Convention, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards, court decisions, statutory wage fixing machinery, or in such other manner consistent with national practice as may be appropriate and national conditions, shall be given effect by national laws or regulations.

Article 2

1. This Convention applies to all employed persons, with the exception of seafarers.

2. In so far as necessary, measures may be taken by the competent authority or through the appropriate machinery in a country, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, to exclude from the application of this Convention limited categories of employed persons in respect of whose employment special problems of a substantial nature, relating to enforcement or to legislative or constitutional matters, arise.

3. Varje medlemsstat som ratificerar denna konvention skall i den första rapport angående konventionens tillämpning, som avges enligt artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga, förteckna alla kategorier av personer som kan ha uteslutits med tillämpning av mom. 2 av denna artikel och samtidigt angiva skälen för sådana undantag, och skall i efterföljande rapporter angiva dels den ståndpunkt dess lagstiftning och praxis intar i fråga om de uteslutna kategorierna, dels i vilken utsträckning konventionen har genomförts eller avses att genomföras i fråga om sådana kategorier.

Artikel 3

1. Varje person på vilken denna konvention är tillämplig, skall vara berättigad till en årlig avlönad semester av en stipulerad minimilängd.

2. Varje medlemsstat, som ratificerar denna konvention skall uppge semesterns längd i en deklaration som bifogas dess ratifikation.

3. Semestern skall i intet fall understiga tre arbetsveckor för ett års tjänst.

4. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan senare underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör genom en ytterligare deklaration att medlemsstaten stipulerade en längre semester än den som angivits vid tiden för ratifikationen.

Artikel 4

1. En person, vars tjänstetid under ett år understiger vad som krävs för den fulla semesterätt som föreskrivits i föregående artikel, skall för nämnda år vara berättigad till avlönad semester som är proportionell mot längden av hans tjänstetid under året.

2. Uttrycket "år" i första mom. av denna artikel skall avse kalenderår eller varje annan period av samma längd, som bestämmes av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i det berörda landet.

Artikel 5

1. En minsta tjänstetid kan krävas för rätt till årlig avlönad semester.

2. Längden av denna minsta tjänstetid skall bestämmas av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i det berörda landet men skall ej överstiga sex månader.

3. Each Member which ratifies this Convention shall list in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any categories which may have been excluded in pursuance of paragraph 2 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded, and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

Article 3

1. Every person to whom this Convention applies shall be entitled to an annual paid holiday of a specified minimum length.

2. Each Member which ratifies this Convention shall specify the length of the holiday in a declaration appended to its ratification.

3. The holiday shall in no case be less than three working weeks for one year of service.

4. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by a further declaration, that it specifies a holiday longer than that specified at the time of ratification.

Article 4

1. A person whose length of service in any year is less than that required for the full entitlement prescribed in the preceding Article shall be entitled in respect of that year to a holiday with pay proportionate to his length of service during that year.

2. The expression "year" in paragraph 1 of this Article shall mean the calendar year or any other period of the same length determined by the competent authority or through the appropriate machinery in the country concerned.

Article 5

1. A minimum period of service may be required for entitlement to any annual holiday with pay.

2. The length of any such qualifying period shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in the country concerned but shall not exceed six months.

3. Det sätt, på vilket tjänstetidens längd beräknas för semesterrätt, skall fastställas av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land.

4. Under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land skall frånvaro från arbetet av sådana skäl, varöver arbetstagaren ej råder, som sjukdom, skada eller havandeskap räknas in i tjänstetiden.

Artikel 6

1. Allmänna och traditionella helg- och fridagar skall icke, vare sig de infaller under semestern eller ej, räknas in i den minsta årliga semester som föreskrivits i artikel 3 mom. 3 i denna konvention.

2. Under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land får perioder av arbetsoförmåga till följd av sjukdom eller skada icke inräknas i den minsta årliga semester som föreskrivits i artikel 3 mom. 3 i denna konvention.

Artikel 7

1. Envar som åtnjuter i denna konvention avsedd semester skall under hela semestertiden erhålla minst sin normala eller genomsnittliga lön (inräknat motvärdet i kontanter av varje del av lönen som utgår in natura och som icke är en ständig förmån, utgående vare sig arbetstagaren åtnjuter semester eller ej), beräknad på ett sätt som fastställs av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land.

2. Den ersättning som skall utgå enligt mom. 1 av denna artikel skall utbetalas till arbetstagaren före semestern, såvida icke annat bestämts i en mellan denne och arbetsgivaren gällande överenskommelse.

Artikel 8

1. Uppdelning av årlig avlönad semester kan medges av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land.

2. Såvida icke annat har bestämts i en mellan vederbörande arbetsgivare och arbetstagare gällande överenskommelse och under förutsätt-

3. The manner in which length of service is calculated for the purpose of holiday entitlement shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

4. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, absence from work for such reasons beyond the control of the employed person concerned as illness, injury or maternity shall be counted as part of the period of service.

Article 6

1. Public and customary holidays, whether or not they fall during the annual holiday, shall not be counted as part of the minimum annual holiday with pay prescribed in article 3, paragraph 3, of this Convention.

2. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, periods of incapacity for work resulting from sickness or injury may not be counted as part of the minimum annual holiday with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, of this Convention.

Article 7

1. Every person taking the holiday envisaged in this Convention shall receive in respect of the full period of that holiday at least his normal or average remuneration (including the cash equivalent of any part of that remuneration which is paid in kind and which is not a permanent benefit continuing whether or not the person concerned is on holiday), calculated in a manner to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. The amounts due in pursuance of paragraph 1 of this Article shall be paid to the person concerned in advance of the holiday, unless otherwise provided in an agreement applicable to him and the employer.

Article 8

1. The division of the annual holiday with pay into parts may be authorised by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Unless otherwise provided in an agreement applicable to the employer and the employed person concerned, and on condition that the

ning att arbetstagarens tjänstetid medför rätt till så lång ledighet, skall en del av semestern bestå av åtminstone två oavbrutna arbetsveckor.

Artikel 9

1. Sådan årlig avlönad semester som enligt artikel 8 mom. 2 i denna konvention skall utgå i oavbruten följd, skall ges och utnyttjas senast inom ett år, och återstoden av den årliga avlönade semestern senast inom aderton månader, räknat från utgången av det år, under vilket semesterrätten intjänats.

2. Varje del av den årliga semestern som överstiger ett fastställt minimum kan med vederbörande arbetstagares samtycke uppskjutas utöver den tidrymd som anges i mom. 1 av denna artikel och intill en ytterligare bestämd tidsgräns.

3. Det minimum och den tidsgräns som åsyftas i mom. 2 av denna artikel skall fastställas av behörig myndighet efter berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationers hörande eller genom kollektivavtalsförhandlingar eller på sådant annat, med nationell praxis överensstämmande sätt, som kan vara tillämpligt med hänsyn till förhållandena i landet.

Artikel 10

1. Tidpunkten för semestern skall, såvida den icke bestämts genom författning, kollektivavtal eller skiljedom eller på annat med nationell praxis överensstämmande sätt, fastställas av arbetsgivaren efter hörande av arbetstagaren eller dennes representanter.

2. När tidpunkten för semestern bestämmes skall beaktas såväl de krav arbetet ställer som de möjligheter till vila och rekreation som står arbetstagaren till buds.

Artikel 11

En arbetstagare, som har fullgjort en sådan minsta tjänstetid som eventuellt kan krävas enligt artikel 5 mom. 1 i denna konvention skall, då anställningen upphört, erhålla avlönad semester svarande mot den tjänstetid, för vilken han icke har erhållit sådan ledighet, ersättning härför eller motsvarande gottgörelse.

length of service of the person concerned entitles him to such a period, one of the parts shall consist of at least two uninterrupted working weeks.

Article 9

1. The uninterrupted part of the annual holiday with pay referred to in Article 8, paragraph 2, of this Convention shall be granted and taken no later than one year, and the remainder of the annual holiday with pay no later than eighteen months, from the end of the year in respect of which the holiday entitlement has arisen.

2. Any part of the annual holiday which exceeds a stated minimum may be postponed, with the consent of the employed person concerned, beyond the period specified in paragraph 1 of this Article and up to a further specified time limit.

3. The minimum and the time limit referred to in paragraph 2 of this Article shall be determined by the competent authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned, or through collective bargaining, or in such other manner consistent with national practice as may be appropriate under national conditions.

Article 10

1. The time at which the holiday is to be taken shall, unless it is fixed by regulation, collective agreement, arbitration award or other means consistent with national practice, be determined by the employer after consultation with the employed person concerned or his representatives.

2. In fixing the time at which the holiday is to be taken, work requirements and the opportunities for rest and relaxation available to the employed person shall be taken into account.

Article 11

An employed person who has completed a minimum period of service corresponding to that which may be required under Article 5, paragraph 1, of this Convention shall receive, upon termination of employment, a holiday with pay proportionate to the length of service for which he has not received such a holiday or compensation in lieu thereof, or the equivalent holiday credit.

Artikel 12

Överenskommmelser att eftergiva rätten till den minsta årliga avlönade semester som föreskrivits i artikel 3 mom. 3 i denna konvention, eller att avstå från sådan semester, mot ersättning eller annorledes, skall, alltefter vad som är ändamålsenligt med hänsyn till förhållandena i landet, vara ogiltiga eller förbjudas.

Artikel 13

Särskilda regler kan fastställas av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land för fall då arbetstagaren under semestern ägnar sig åt förvärvsarbete som strider mot ändamålet med semestern.

Artikel 14

Effektiva åtgärder, svarande mot det sätt på vilket verkan ges denna konventions bestämmelser, skall genom tillräcklig inspektion eller annorledes vidtagas för att säkerställa riktig tillämpning och efterlevnad av författningar eller avtalstestämmelser om avlönad semester.

Artikel 15

1. Varje medlemsstat kan antaga förpliktelserna i denna konvention separat

a) vad beträffar arbetstagare i andra sektorer av näringslivet än jordbruk;

b) vad beträffar arbetstagare inom jordbruket.

2. Varje medlemsstat skall i sin ratifikation angiva, huruvida medlemsstaten antager konventionens förpliktelser vad beträffar de arbetstagare som avses i 1 mom. a) av denna artikel, vad beträffar de arbetstagare som avses i mom. 1 b) av denna artikel, eller vad beträffar bägge kategorierna.

3. Varje medlemsstat som vid ratifikationen har antagit konventionens förpliktelser enbart vad beträffar antingen de arbetstagare som avses i 1 mom. a) av denna artikel eller de arbetstagare som avses i 1 mom. b) av denna artikel kan senare underrätta Internationella arbetsbyråns generaldirektör att den antager konventionens förpliktelser vad beträffar alla personer, på vilka denna konvention är tillämplig.

Artikel 16

Genom denna konvention revideras 1936 års semesterkonvention och 1952 års konvention

Article 12

Agreements to relinquish the right to the minimum annual holiday with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, of this Convention or to forgo such a holiday, for compensation or otherwise, shall, as appropriate to national conditions, be null and void or be prohibited.

Article 13

Special rules may be laid down by the competent authority or through the appropriate machinery in each country in respect of cases in which the employed person engages, during the holiday, in a gainful activity conflicting with the purpose of the holiday.

Article 14

Effective measures appropriate to the manner in which effect is given to the provisions of this Convention shall be taken to ensure the proper application and enforcement of regulations or provisions concerning holidays with pay, by means of adequate inspection or otherwise.

Article 15

1. Each Member may accept the obligations of this Convention separately—

a) in respect of employed persons in economic sectors other than agriculture;

b) in respect of employed persons in agriculture.

2. Each Member shall specify in its ratification whether it accepts the obligations of the Convention in respect of the persons covered by subparagraph a) of paragraph 1 of this Article, in respect of the persons covered by subparagraph b) of paragraph 1 of this Article, or in respect of both.

3. Each Member which has on ratification accepted the obligations of this Convention only in respect either of the persons covered by subparagraph a) of paragraph 1 of this Article or of the persons covered by subparagraph b) of paragraph 1 of this Article may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of all persons to whom this Convention applies.

Article 16

This Convention revises the Holidays with Pay Convention, 1936, and the Holidays with

om semester inom jordbruket under följande villkor:

a) antagande av denna konventions förpliktelser vad beträffar arbetstagare i andra sektorer av näringslivet än jordbruk från en medlemsstats sida, som är bunden av 1936 års semesterkonvention, skall i sig innebära omedelbar uppsägning av sistnämnda konvention;

b) antagande av denna konventions förpliktelser vad beträffar arbetstagare i jordbruket från en medlemsstats sida, som är bunden av 1952 års konvention om semester inom jordbruket, skall i sig innebära omedelbar uppsägning av sistnämnda konvention;

c) ikraftträdandet av denna konvention skall emellertid icke hindra framtida ratifikation av 1952 års konvention om semester inom jordbruket.

Artikel 17

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall delges Internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 18

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemsstater av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemsstaters ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 19

1. Medlemsstat som ratificerar denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse som delges Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder ej i kraft förrän ett år efter det den registrerats.

2. Varje medlemsstat, som ratificerar denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående mom. nämnda tioårsperio-

Pay (Agriculture) Convention, 1952, on the following terms:

a) acceptance of the obligations of this Convention in respect of employed persons in economic sectors other than agriculture by a Member which is a party to the Holidays with Pay Convention, 1936, shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of that Convention;

b) acceptance of the obligations of this Convention in respect of employed persons in agriculture by a Member which is a party to the Holidays with Pay (Agriculture) Convention, 1952, shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of that Convention;

c) the coming into force of this Convention shall not close the Holidays with Pay (Agriculture) Convention, 1952, to further ratification.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of

den gör bruk av den uppsägningsrätt som medges i denna artikel, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter på de i denna artikel föreskrivna villkoren uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 20

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemsstater av Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemsstater.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemsstater om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, skall han fästa medlemsstaternas uppmärksamhet på den dag då konventionen kommer att träda i kraft.

Artikel 21

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta Nationernas stadga lämna Förenta Nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som registrerats av honom enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 22

Närhelst Internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för konventionens tillämpning och överväga om det finns skäl att på konferensens dagordning uppföra frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 23

1. Om konferensen antager en ny konvention, varigenom förevarande konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen ej föreskriver annat,

a) skall utan hinder av bestämmelserna i artikel 19 en medlemsstats ratifikation av den nya konventionen i sig innefatta omedelbar uppsägning av förevarande konvention, under förutsättning att den nya konventionen trätt i kraft;

ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary the Governing body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) skall från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemsstaterna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya konvention, varigenom förevarande konvention revideras.

Artikel 24

De engelska och franska texterna till denna konvention skall ha lika vitsord.

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

(Översättning)

KONVENTION**(nr 146) om årlig semester med
lön för sjömän**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som av styrelsen för internationella arbetsbyrå samman kallats till Genève och där samlats den 13 oktober 1976 till sitt sextioandra sammanträde,

som beslutat antaga vissa förslag angående revision av konvention (nr 91) angående semester med bibehållen hyra för sjömän (reviderad), 1949, med beaktande av konvention (nr 132) om avlönad semester (reviderad), 1970, utan att nödvändigtvis begränsa sig till sistnämnda text, vilken fråga utgör den andra punkten på sammanträdets dagordning, och

som beslutat att dessa förslag skall taga formen av en internationell konvention, antager denna dag, den 29 oktober 1976 följande konvention, som kan benämnas 1976 års konvention om årlig semester med lön (sjömän):

Artikel 1

Bestämmelserna i denna konvention skall, i den mån de icke ges verkan genom kollektivavtal, skiljedom, domstolsavgöranden, lagstadgade metoder för fastställande av löner eller på sådant annat med nationell praxis överensstämmande sätt, som kan vara lämpligt med hänsyn till nationella förhållanden, ges verk genom nationell lagstiftning.

Artikel 2

1. Denna konvention äger tillämpning på alla personer som är anställda som sjömän.

2. I denna konvention avses med uttrycket "sjömän" alla personer som är anställda i någon funktion ombord på ett sjögående fartyg som är registrerat i en stats territorium, för vilken denna konvention är gällande, utom

a) ett örlogsfartyg;

CONVENTION (No. 146)**concerning Annual Leave with Pay for Seafarers**

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to revision of the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 (No. 91), in the light of, but not necessarily restricted to, the Holidays with Pay Convention (Revised), 1970 (No. 132), which is the second item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Seafarers' Annual Leave with Pay Convention, 1976:

Article 1

The provisions of this Convention, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards, court decisions, statutory wage-fixing machinery, or in such other manner consistent with national practice as may be appropriate under national conditions, shall be given effect by national laws or regulations.

Article 2

1. This Convention applies to all persons who are employed as seafarers.

2. For the purpose of this Convention, the term "seafarer" means a person who is employed in any capacity on board a sea-going ship registered in a territory for which the Convention is in force, other than

a) a ship of war;

b) ett fartyg som nyttjas till fiske eller verksamhet som står i direkt samband därmed eller till valfångst eller till liknande verksamhet.

3. Den nationella lagstiftningen skall efter samråd med berörda redare- och sjömansorganisationer, där sådana finns, bestämma vilka fartyg som skall betraktas som sjögående i den mening denna konvention avser.

4. Varje medlem som ratificerar denna konvention kan efter samråd med berörda arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, där sådana finns, vidga dess tillämpningsområde, med de ändringar som nödvändiggörs av den berörda näringens förhållanden, till de personer som utesluts från definitionen av sjömän genom mom. 2 b) i denna artikel eller till vissa kategorier av dessa.

5. Varje medlem som i enlighet med mom. 4 i denna artikel vid tiden för ratifikationen vidgar tillämpningsområdet för denna konvention skall i en till dess ratifikation fogad förklaring ange de kategorier till vilka tillämpningen utsträcks och i förekommande fall de ändringar som blivit erforderliga.

6. Varje medlem som har ratificerat denna konvention kan dessutom senare genom en förklaring underrätta internationella arbetsbyråns generaldirektör, att medlemmen utsträcker konventionens tillämpningsområde till kategorier utöver dem som eventuellt angivits vid tiden för ratifikationen.

7. I den mån det är erforderligt kan vederbörande myndighet eller lämpligt organ i varje land efter samråd med berörda redare- och sjömansorganisationer, där sådana finns, vidtaga åtgärder för att från tillämpningen av denna konvention utesluta begränsade kategorier av personer som är anställda ombord på sjögående fartyg.

8. Varje medlem som ratificerar denna konvention skall i den första rapport angående konventionens tillämpning, som medlemmen enligt artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga är skyldig att avge, förteckna alla kategorier som kan ha uteslutits med stöd av mom. 3 och 7 i denna artikel och samtidigt ange skälen för sådan uteslutning, och skall i efterföljande rapporter ange den ståndpunkt dess lagstiftning och praxis intager i fråga om de uteslutna kategorierna, och i vilken utsträckning konventionen ha genomförts eller avses att genomföras i fråga om sådana kategorier.

b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or similar pursuits.

3. National laws or regulations shall determine, after consultation with the organisations of shipowners and seafarers concerned, where such exist, which ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Convention.

4. Each Member which ratifies this Convention may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, extend its application, with the modifications rendered necessary by the conditions of the industry, to the persons excluded from the definition of seafarers by paragraph 2, subparagraph b), of this Article, or to certain categories thereof.

5. Each Member which extends the application of this Convention in pursuance of paragraph 4 of this Article at the time of ratifying it shall specify in a declaration appended to its ratification the categories to which the application is extended and the modifications, if any, rendered necessary.

6. Each Member which has ratified this Convention may further subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by a declaration, that it extends the application of the Convention to categories beyond those, if any, specified at the time of ratification.

7. In so far as necessary, measures may be taken by the competent authority or through the appropriate machinery in a country, after consultation with the organisations of shipowners and seafarers concerned, where such exist, to exclude from the application of this Convention limited categories of persons employed on board sea-going ships.

8. Each Member which ratifies this Convention shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, any categories which may have been excluded in pursuance of paragraphs 3 and 7 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

Artikel 3

1. Varje sjöman på vilken denna konvention är tillämplig skall vara berättigad till en årlig semester med lön av en stipulerad minimilängd.

2. Varje medlem som ratificerar denna konvention skall uppge den årliga semesterns längd i en deklaration som bifogas dess ratifikation.

3. Semesterns längd skall i intet fall understiga 30 kalenderdagar för ett års tjänst.

4. Varje medlem som har ratificerat denna konvention kan senare underrätta internationella arbetsbyråns generaldirektör genom en ytterligare deklaration att medlemmen stipulerar en längre semester än den som angivits vid tiden för ratifikationen.

Artikel 4

1. En sjöman, vars tjänstetid under ett år understiger vad som krävs för den fulla semesterätt som föreskrivits i föregående artikel, skall för nämnda år vara berättigad till en semester med lön som är proportionell mot längden av hans tjänstetid under året.

2. Uttrycket "år" i denna konvention skall avse kalenderår eller varje annan period av samma längd.

Artikel 5

1. Det sätt, på vilket tjänstetidens längd beräknas för semesterätt, skall fastställas av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land.

2. Under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land skall i tjänstetiden inräknas den tid då sjömannen är avmönstrad medan arbetsavtalet är i kraft.

3. Under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land skall frånvaro från arbetet för deltagande i en godkänd kurs för yrkesutbildning inom sjöfarten eller av sådana skäl, varöver sjömannen ej råder, såsom sjukdom, olycksfall eller havandeskap och förlossning, räknas in i tjänstetiden.

Artikel 6

I den minsta årliga semester som föreskrivits i artikel 3 mom. 3 i denna konvention skall icke inräknas:

Article 3

1. Every seafarer to whom this Convention applies shall be entitled to annual leave with pay of a specified minimum length.

2. Each Member which ratifies this Convention shall specify the length of the annual leave in a declaration appended to its ratification.

3. The leave shall in no case be less than 30 calendar days for one year of service.

4. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by a further declaration, that it specifies annual leave longer than that specified at the time of ratification.

Article 4

1. A seafarer whose length of service in any year is less than that required for the full entitlement prescribed in the preceding Article shall be entitled in respect of that year to annual leave with pay proportionate to his length of service during that year.

2. The expression "year" in this Convention shall mean the calendar year or any other period of the same length.

Article 5

1. The manner in which the length of service is calculated for the purpose of leave entitlement shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, service off articles shall be counted as part of the period of service.

3. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, absence from work to attend an approved maritime vocational training course or for such reasons beyond the control of the seafarer concerned as illness, injury or maternity shall be counted as part of the period of service.

Article 6

The following shall not be counted as part of the minimum annual leave with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, of this Convention:

a) allmänna helgdagar och sedvanliga fridagar erkända som sådana i flaggstaten, vare sig de infaller under tiden för den årliga semestern med lön eller ej.

b) perioder av arbetsoförmåga till följd av sjukdom, olycksfall eller havandeskap och förlossning, under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land;

c) sjömannen beviljad tillfällig landpermission under arbetstid;

d) kompensationsledighet av alla slag, under betingelser som skall fastställas av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land.

a) public and customary holidays recognised as such in the country of the flag, whether or not they fall during the annual leave with pay;

b) periods of incapacity for work resulting from illness, injury or maternity, under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country;

c) temporary shore leave granted to a seafarer while on articles;

d) compensatory leave of any kind, under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

Artikel 7

1. Varje sjöman som åtnjuter i denna konvention avsedd semester skall för hela semester tiden erhålla minst sin normala lön (inräknat motvärdet i kontanter av varje del av lönen som utgår in natura), beräknad på ett sätt som fastställs av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land.

2. Den lön som skall utgå enligt mom. 1 i denna artikel skall utbetalas till vederbörande sjöman före semestern, såvida icke annat bestämts i nationell lagstiftning eller avtal som är bindande för arbetsgivaren och sjömannen.

3. En sjöman som lämnar sin tjänst hos arbetsgivaren eller avskedaskas innan han tagit den semester som tillkommer honom skall för varje honom tillkommande semesterdag erhålla lön enligt vad i mom. 1 i denna artikel stadgas.

Article 7

1. Every seafarer taking the annual leave envisaged in this Convention shall receive in respect of the full period of that leave at least his normal remuneration (including the cash equivalent of any part of that remuneration which is paid in kind), calculated in a manner to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. The amounts due in pursuance of paragraph 1 of this Article shall be paid to the seafarer concerned in advance of the leave, unless otherwise provided by national laws or regulations or in an agreement applicable to him and the employer.

3. A seafarer who leaves or is discharged from the service of his employer before he has taken annual leave due to him shall receive in respect of such leave due to him the remuneration provided for in paragraph 1 of this Article.

Artikel 8

1. Uppdelning av den årliga semestern eller sammanläggning av semester, vartill rätten förvärvat under ett år, med en efterföljande semesterperiod kan medges av behörig myndighet eller genom lämpliga metoder i varje land.

2. Med förbehåll för mom. 1 i denna artikel och såvida icke annat har bestämts i en för vederbörande arbetsgivare och sjöman bindande överenskommelse skall den genom denna konvention föreskrivna semestern bestå av en oavbruten period.

Article 8

1. The division of the annual leave with pay into parts, or the accumulation of such annual leave due in respect of one year together with a subsequent period of leave, may be authorised by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Subject to paragraph 1 of this Article and unless otherwise provided in an agreement applicable to the employer and the seafarer concerned, the annual leave with pay prescribed by this Convention shall consist of an uninterrupted period.

Artikel 9

I undantagsfall kan av behörig myndighet eller genom tillämpliga metoder i varje land åtgärder vidtagas för att utbyta den årliga semester, som skall utgå enligt denna konvention, mot en kontant ersättning av minst samma värde som den i artikel 7 föreskrivna lönen.

Artikel 10

1. Tidpunkten för semestern skall, såvida den icke bestämts genom förordning, kollektivavtal eller skiljedom eller på annat med nationell praxis överensstämmande sätt, fastställas av arbetsgivaren efter samråd och såvitt möjligt i samförstånd med den berörde sjömannen eller dennes representanter.

2. Ingen sjöman skall vara skyldig att utan eget medgivande taga honom tillkommande årlig semester på annan ort än den där han anställts eller rekryterats, beroende på vilkendera som är närmast hans hem, såvida icke annat har bestämts genom kollektivavtal eller nationell lagstiftning.

3. Om en sjöman är tvungen att taga sin årliga semester då han befinner sig på annan ort än den som medges enligt mom. 2 i denna artikel, skall han ha rätt till kostnadsfri transport till den ort där han anställt eller rekryterats, beroende på vilkendera so är närmast hans hem; kostnader för uppehälle och andra kostnader som står i direkt samband med denna resa skall bestridas av arbetsgivaren, och restiden skall icke avdragas från den årliga semester med lön som tillkommer sjömannen.

Artikel 11

Varje överenskommelse i syfte att efterge rätten till den minsta årliga semester med lön som föreskrivs i artikel 3 mom. 3 eller — bortsett från de undantagsfall som avses i artikel 9 i denna konvention — att avstå från sådan semester skall vara ogiltig.

Artikel 12

En sjöman som tager semester skall återkallas till tjänstgöring endast i yttersta nödfall och med skälig varseltid.

Artikel 13

Effektiva åtgärder, lämpliga för det sätt på vilket verkan ges denna konventions bestämmelser, skall genom tillräcklig inspektion eller på annat sätt vidtagas för att säkerställa riktig

Article 9

In exceptional cases, provision may be made by the competent authority or through the appropriate machinery in each country for the substitution for annual leave due in virtue of this Convention of a cash payment at least equivalent to the remuneration provided for in Article 7.

Article 10

1. The time at which the leave is to be taken shall, unless it is fixed by regulation, collective agreement, arbitration award or other means consistent with national practice, be determined by the employer after consultation and, as far as possible, in agreement with the seafarer concerned or his representatives.

2. No seafarer shall be required without his consent to take annual leave due to him at a place other than that where he was engaged or recruited, whichever is nearer his home, except under the provisions of a collective agreement or of national laws or regulations.

3. If a seafarer is required to take his annual leave from a place other than that permitted by paragraph 2 of this Article, he shall be entitled to free transportation to the place where he was engaged or recruited, whichever is nearer his home, and subsistence and other costs directly involved in his return there shall be for the account of the employer the travel time involved shall not be deducted from the annual leave with pay due to the seafarer.

Article 11

Any agreement to relinquish the right to the minimum annual leave with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, or—except as provided, exceptionally, in pursuance of Article 9 of this Convention—to forgo such leave, shall be null and void.

Article 12

A seafarer taking annual leave shall be recalled only in cases of extreme emergency, with due notice.

Article 13

Effective measures appropriate to the manner in which effect is given to the provisions of this Convention shall be taken to ensure the proper application and enforcement of regula-

tillämpning och efterlevnad av bestämmelser eller föreskrifter om årlig semester med lön.

Artikel 14

Genom denna konvention revideras konvention (nr 91) angående semester med bibehållen hyra för sjömän (reviderad 1949).

Artikel 15

De officiella ratifikationerna av denna konvention skall delges internationella arbetsbyråns generaldirektör och registreras av honom.

Artikel 16

1. Denna konvention är bindande endast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen vilkas ratifikationer registrerats av generaldirektören.

2. Den träder i kraft tolv månader efter det två medlemmars ratifikationer registrerats av generaldirektören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 17

1. Medlem som ratificerat denna konvention kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse som delges internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen träder ej i kraft förrän ett år efter den dag den registrerats.

2. Varje medlem, som ratificerat denna konvention och icke inom ett år efter utgången av den i föregående mom. nämnda tioårsperioden gör bruk av den uppsägningsrätt som medges i denna artikel, skall vara bunden för en ny period av tio år och kan därefter på de i denna artikel föreskrivna villkoren uppsäga konventionen vid utgången av varje tioårsperiod.

Artikel 18

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall underrätta samtliga medlemmar av

tions or provisions concerning annual leave with pay, by means of adequate inspection or otherwise.

Article 14

This Convention revises the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949.

Article 15

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 16

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 17

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

article 18

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the

Internationella arbetsorganisationen om registreringen av alla ratifikationer och uppsägningar, som delgivits honom av organisationens medlemmar.

2. När generaldirektören underrättar organisationens medlemmar om registreringen av den andra ratifikationen i ordningen, som delgivits honom, skall han fästa medlemmarnas uppmärksamhet på den dag då konventionen kommer att träda i kraft.

Artikel 19

Internationella arbetsbyråns generaldirektör skall för registrering jämlikt artikel 102 av Förenta nationernas stadga lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om varje ratifikation och uppsägning, som registrerats av honom enligt bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 20

Närhelst internationella arbetsbyråns styrelse finner det erforderligt skall styrelsen förelägga Internationella arbetsorganisationens allmänna konferensen redogörelse för konventionens tillämpning och överväga om det finns skäl att på konferensens dagordning uppför frågan om dess revision, helt eller delvis.

Artikel 21

1. Om konferensen antager en ny konvention, varigenom förevarande konvention helt eller delvis revideras, och den nya konventionen ej föreskriver annat,

a) skall, utan hinder av bestämmelserna i artikel 17, en medlems ratifikation av den nya konventionen *ipso jure* innefatta omedelbar uppsägning av förevarande konvention, under förutsättning att den nya konventionen trätt i kraft;

b) skall från den dag, då den nya konventionen träder i kraft, förevarande konvention icke längre kunna ratificeras av medlemmarna.

2. Förevarande konvention skall likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemmar som ratificerat densamma men icke ratificerat den nya konventionen, varigenom förevarande konvention revideras.

International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 19

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 20

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the conference the question of its revision in whole or in part.

Article 21

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Artikel 22

De engelska och franska texterna till denna konvention skall ha lika vitsord.

Article 22

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.